

FÖRVALTNINGSREFORM INOM FÖRSVARET

Kungl Maj:t har den 19 mars till riksdagen lämnat proposition om organisationen av försvarets centrala tyg-, intendentur- och civilförvaltning.

Denna för försvaret viktiga organisationsfråga är löst efter ett långvarigt och omfattande utredningsarbete.

Till grund för den genomgripande reformen ligger 1946 års militära förvaltningsutrednings betänkande av år 1950. I vissa betydelsefulla delar skiljer sig dock propositionen från utredningens förslag. Sålunda föreslås nu att försvarets industriplanering icke skall inrättas, liksom ej heller en för försvaret gemensam intendenturförvaltning. Å andra sidan tillkommer en försvarets förvaltningsdirektion. Vissa jämnågar har också gjorts i förvaltningarnas inre organisation, som dock icke kommer att närmare avhandlas här.

Huvudsyftet med reformen är att vinna ökad effektivitet och besparingar i förvaltningsarbetet genom ytterligare samordning och rationalisering av försvarets förvaltning.

Enligt den föreslagna organisationen minskas antalet befattningshavare inom försvarsförvaltningarna med omkring 300.

Enligt 1943 års riksdagsbeslut organiserades förvaltningen för vissa områden gemensamt för samtliga försvarsgrenar, under det att på andra områden en försvarsgrensvis utövad förvaltning bibehölls. Sedan flera har riksdagen beslutat ytterligare samordning. F n finns följande gemensamma verk: Krigsmaterielverket, Försvarets fabriksstyrelse, Försvarets sjukvårdsstyrelse, Försvarets civilförvaltning, Riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap och Fortifikationsförvaltningen.

1946 års militära förvaltningsutredning föreslog ytterligare centralisering, bl a genom inrättande av en för försvaret gemensam intendenturförvaltning, vilket avstyrktes av de flesta remissmyndigheter, bl a flygledningen. Kungl Maj:t före-

slår nu en försvarsgrensvis ordnad intendenturförvaltningstjänst, men är icke främmande för tanken på en för hela försvaret gemensam intendenturförvaltning och en gemensam intendenturkår. Dessa frågor har dock ställts på framtiden.

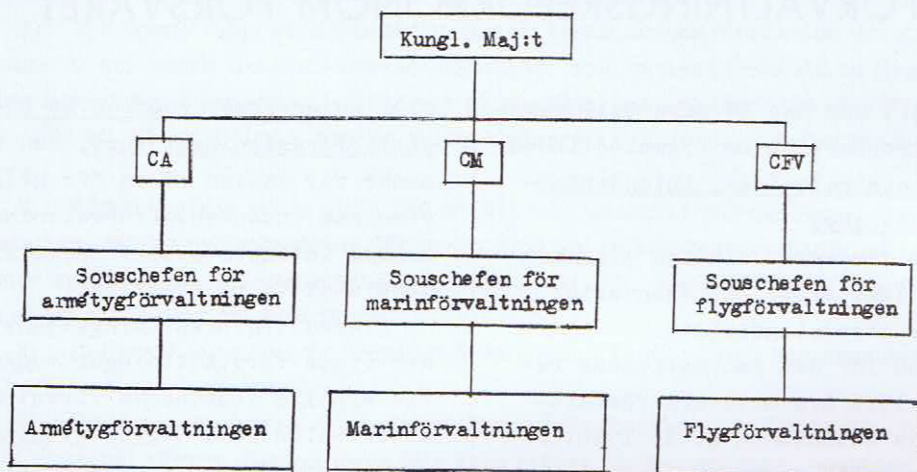
Även tygförvaltningstjänsten kan under vissa förutsättningar tänkas i en framtid erhålla gemensamma förvaltningsorgan. Nu föreslås dock tygförvaltningen fortfarande vara ordnad försvarsgrensvis, vilket även överensstämmer med förvaltningsutredningens betänkande.

Försvarsgrensförvaltningarnas uppgifter kommer att öka genom att krigsmaterielverket föreslås slopas, vilket bl a medför personalbesparingar. KKV:s fabriker, lokalförvaltningar och maskiner överförs huvudsakligen till armétygförvaltningen. Krigsmaterielverkets anskaffningsuppgifter — verkets anskaffning motsvarar, värdemässigt sett, f n endast ca 25 % av den totala materielanskaffningen för försvaret — fördelas huvudsakligen på försvarsgrenarnas förvaltningar.

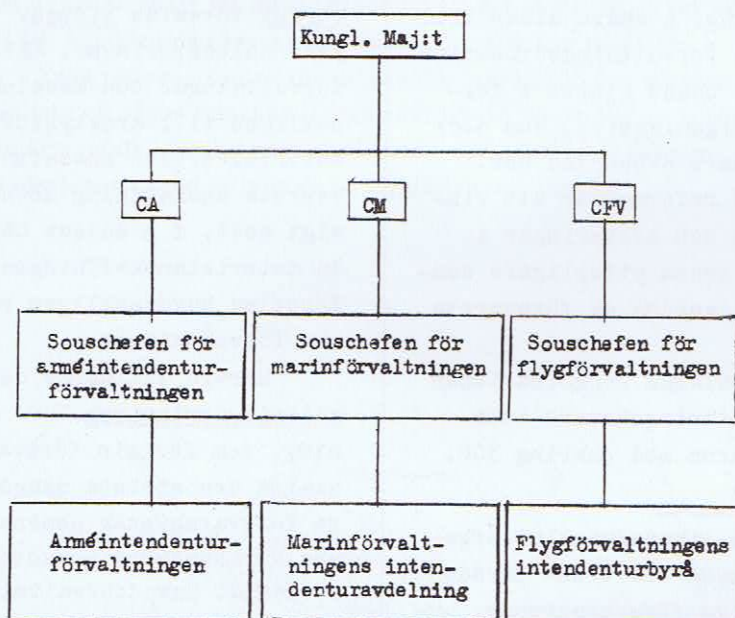
Härvid tillämpas den s k huvudförvaltningsprincipen, dvs att den förvaltning, som för sin försvarsgren har att anskaffa den största mängden av ett för flera försvarsgrenar gemensamt materielslag, skall omhänderha huvudförvaltningen av detsamma. Huvudförvaltningsprincipen tillämpas med iakttagande av att speciella försvarsgrensproblem icke åsidosättas. Det övervägande intendenturförvaltningsarbetet förlägges till arméorganet. Således kommer t ex livsmedel och uniformer för flygvapnets behov att anskaffas huvudsakligen av arméintendenturförvaltningen. Arméintendenturförvaltningen skall anskaffa kontorsinventarier (möbler, kassaskåp, armatur, gardiner, mattor m m) för statsförvaltningen i dess helhet, under det att Generalpoststyrelsen övertar upphandlingen av kontorsmateriel (papper, pennor etc) även för försvaret.

*

Tygförvaltningstjänstens organisation i stort.



Intendenturförvaltningstjänstens organisation i stort.



Krigsindustriplanering, samordnings- och standardiseringsfrågor kommer att särskilt uppmärksammas. ÖB erhåller i uppdrag att förbereda en effektiv krigsindustriplanering inom den nya organisationens ram i samråd med berörda myndigheter och Riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap. Försvarets standardiseringsdelegation flyttar sitt kansli från KKV till den nyinrättade försvarets förvaltningsdirektion (se nedan). Flera nya samarbetsdelegationer tillkommer.

Försvarets förvaltningsdirektion inrättas såsom ett samordnande och i viss mån - på framför allt krigsmaterielanskaffningens område - ledande organ på hög nivå.

Dess arbetsuppgifter kan sammanfattas så, att den behandlar principiella frågor om huvudförvaltningsprincipen, har överinseende över samarbetsdelegationerna, verkar för samordning, utveckling och rationalisering av krigsmaterielanskaffningen, samordnar krigsindustriplaneringen varjämte den ägnar uppmärksamhet åt att den cen-

trala förvaltningsverksamheten bedrivs rationellt. I vissa frågor tillerkänns direktionen rätt att meddela rekommendationer. Då försvarsförvaltningarna är centrala ämbetsverk direkt underställda Kungl Maj:t, får de rätt att - genom anmälan till direktionen - underställa förvaltningsdirektionens beslut och rekommendationer Kungl Maj:ts prövning om enighet ej kan uppnås.

ÖB har rätt att fungera som ordförande i förvaltningsdirektionen. I övrigt består direktionen av tre ledamöter, representanter för näringslivet - samtliga förordnade av Kungl. Maj:t - samt souscheferna för armétygförvaltningen, arméintendenturförvaltningen, marinförvaltningen och flygförvaltningen. Då ordförandeskapet ej utövas av ÖB fungerar en av de civila ledamöterna som ordförande.

Försvarsgrenschef har rätt att inträda, varvid vederbörande souschef deltar i överläggningarna men icke i besluten. Då fråga behandlas som berör FCF,

FortF eller SjvS inträder vederbörande verkschef som adjungerad ledamot. Vid behandling av krigsindustriplaneringsfrågor inträder chefen för riksnämnden för ekonomisk försvarsberedskap.

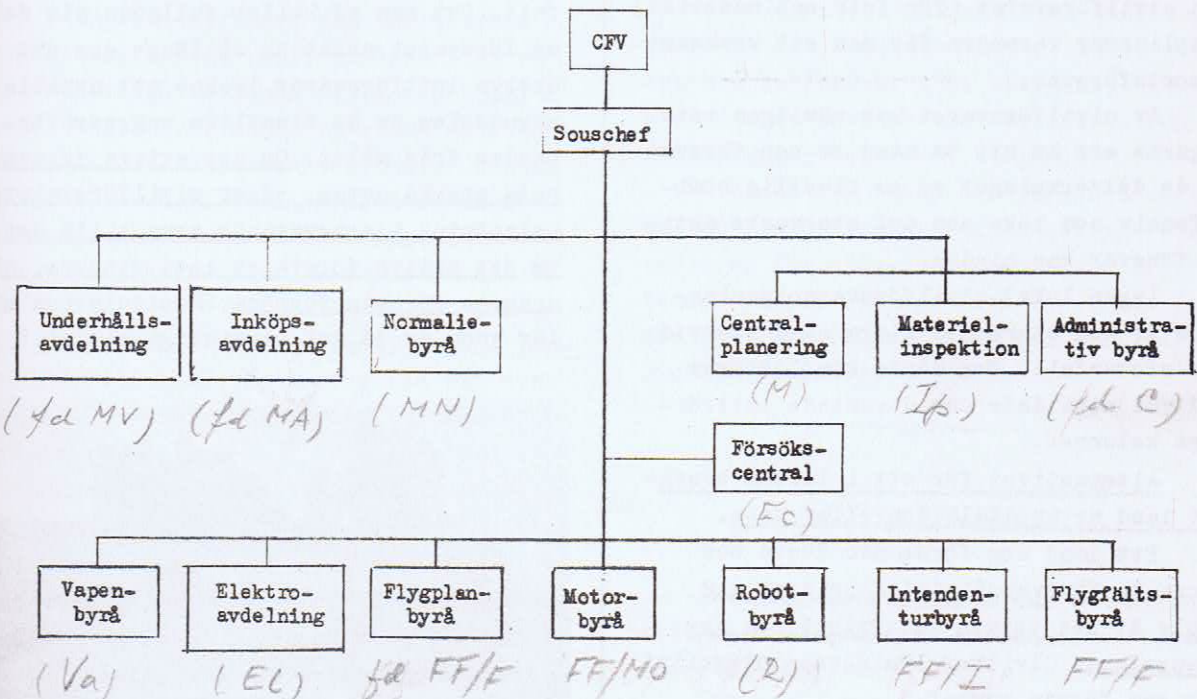
Chefen för försvarsstaben äger närvara vid sammanträden och deltaga i överläggningarna.

Direktionen erhåller eget kansli, som dock icke skall tillåtas att växa ut till ett ämbetsverk. Kansliet betjänar även försvarets standardiseringsdelegation och vissa samarbetsdelegationer.

Då erfarenheterna av försvarets civilförvaltning varit goda, föreslås ytterligare koncentration av civilförvaltningstjänsten från de materielförvaltande verken till FCF.

Inom försvarsgrensförvaltningarna sammanförs den kvarvarande civilförvaltningstjänstens olika grenar till en administrativ byrå. Vid FF bibehålls dock en ekonomidetalj inom centralplaneringen.

Flygförvaltningens organisation i stort.



Anm. 1) Chefen för den nuvarande materiellavdelningen ställes tills vidare till souschefens förfogande. 2) Flygöverdirek-

törsbefattningen upptagen i personalförteckningen men skall tills vidare hållas vakant.